LANDSTINGSFULLMÄKTIGE

INTERPELLATION
2016-12-08

Sverigedemokraterna

Interpellation av Per Carlberg (SD) till hälso- och sjukvårdslandstingsrådet Anna Starbrink (L) angående spridning av tuberkulos bland allmänhet och vårdpersonal.

Sedan 2003 har antalet fall av tuberkulos (TB) enligt Folkhälsomyndigheten mer än fördubblats i Sverige. Aktiv tuberkulos är en mycket allvarlig sjukdom, som tidigare i Sverige varit så gott som utrotad och som vi därför slutade att vaccinera mot 1975.

Ökningen av TB det senaste decenniet beror enligt Folkhälsomyndigheten nästan enbart på ökad invandring från länder där sjukdomen fortfarande är vanlig. Detta innebär att ansträngningarna att fånga upp dem som har sjukdomen självklart koncentreras till asylhälsovårdens hälsoundersökningar. Problemen är dock många: även om flertalet av de asylsökande som kommer till vårt län hälsoundersöks så kan alltså fall förbli oupptäckta bland dem som inte undersöks. Personer kan dessutom uppehålla sig i länet som kommer från andra delar av landet, där lägre andel av de asylsökande hälsoundersöks. Därtill kommer problemet med de personer som uppehåller sig här illegalt.

I diskussionen kring ökningen av TB framhävs ofta den stora skillnaden mellan latent och aktiv TB. Latent TB smittar inte och är inte heller anmälningspliktig enligt smittskyddslagen. Dessvärre är det ett faktum att ca 10 % av de personer som har den latenta formen också någon gång senare i livet utvecklar den aktiva. Hälften av dessa får sjukdomen inom två år efter smitta. Risken att utveckla aktiv TB efter smitta är dessutom större hos små barn och tonåringar än hos vuxna. Sedan den smittade väl utvecklat den aktiva formen kan sjukdomen även spridas till andra personer. Det gäller också att kunna avgöra och fånga upp när latent TB övergått i aktiv TB.

I folkhälsomyndighetens senaste rekommendationer föreslås nu vaccinering av barn i familjer som invandrat från länder med hög tuberkulosförekomst. Vad man mot bakgrund av dessa fakta frågar sig är dock i vad mån undersökningar/vaccinering är nödvändigt även av andra barn som kommit mycket i kontakt med till exempel asylsökande.

Med anledning av ovanstående vill jag därför fråga Anna Starbrink följande:

Hur många personer, inklusive asylsökande personer, med konstaterad latent respektive aktiv TB är för närvarande bosatta i Stockholms Läns Landsting?
Vad kommer du att göra för att försäkra att samtliga personer med aktiv TB också fångas upp av sjukvården?
Hur agerar du för att försäkra att inte TB sprids ytterligare i vårt län?
Hur agerar du för att skydda den personal inom sjukvården som är särskilt exponerad för personer som har eller kan ha aktiv TB?

Stockholm 8 december 2016

Per Carlberg